

ERDEI PÉTER LÁSZLÓ

Vidám versek

Erdey Nyomasek Bohó versei

Prológus

Néha lehet mosolyogni is, vagy akár még nevetni is.

Copyright © 2024 by Péter László Erdei

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, scanning, or otherwise without written permission from the publisher. It is illegal to copy this book, post it to a website, or distribute it by any other means without permission.

First edition

This book was professionally typeset on Reedsy.

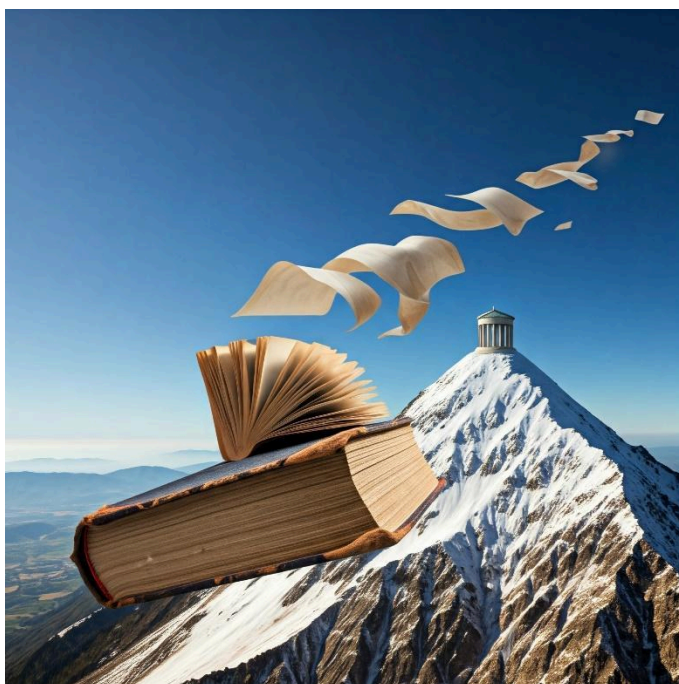
Find out more at reedsy.com

The illustration was created with the help of gemini.

Versek

Kezdő költő

Kezdő költő vagyok
hatvanhárom éves
küldök neked verset
kérlek véleményezd!
Látom megremegtél:
jaj istenem ezt ne!
Ne legyél már nagyarc
és ne legyél böszme!
Egyszer Te is voltál
kezdő költő, vajon,
rímes verseiddel
kit nem vertél agyon?
Van nekem egy dalom
azt szeretem nagyon
csoda szépen rímel
aztat mellé adom.
Segítsél egy kicsit
hogyan juthatnék be
versparnaszus hegyén
egyenest az És - be.

Az Ősz

Nincs olyan, hogy ősz,
csak az idősámánok
tévesztenek meg,
hogymit se tudjam,
mikor mit vegyek fel ha
reggel kinézek
az ablakomon.

Hazugság az egész ősz
semmire nem jó,
mint egy léket kapott,
létében értelmetlen,
süllyedő hajó.

Nincs olyan, hogy ősz,
nyárvég az vagy télelő,
rossz antitavas, z,
gyümölcsérlelő
persze, hogy megtévesszen:
azt hiszi, hogy ravasz.

Csak egy hazug, rideg csaló,
ha kabátot veszel nagy
meleggel leönt,
azt gondolod ez még a nyár,
kis pólóban flangálsz, hát

jeges esővel rád köszönt.

Nincs olyan, hogy ősz
lám bizonyítottam:
csak időnek üres járása
bizonyítottan.

Kávévers

Kedves baristám kész- e a latte
s rajta kellően édes-e a hab?
S a mandulás sütiből maradt-e
a koldus Jézusnak néhány darab?

Kedves baristám ez a projected:
Krisztussal kilenc kávé stáció,
felírva a falra, honnan vetted
valódi, vagy csak dekoráció?

Az ember akkor is lattéra vágyott,
mikor még nem létezett kávé füzér,
így mindig álmosan telt el az este!

Legyen a neved én baristám áldott
hogy lett kávé, de nem lett kávé üzér,
s, hogy erős, fekete a kávéd teste!

Farsangi csöröge

Gyúrja az asszony a tésztát,
bőszen szórja liszttel a deszkát,
pedig nem is tudja csörög-e
majd a zsírban sült csöröge.

(Mellesleg megjegyzem furcsa az élet
Lengyelben zsírban sütik a csörögét!
Ez meg Magyarban rémes egy
merénylet...)

Félóra múltán, a nő csupa izzadság,
jön a hím - mert nincs igazság -
parancsra, de ő sem tudja csörög-e
majd az immár közösen csinált csöröge.

Üti veri a tésztát az úr,
miközben csuklik odafenn az Úr,
levegős tészta lesz, de majd csörög -e
az agyba - főbe vert csöröge?

Az asszony lisztben, a férfi zsírba'
cukrász látná ezt, biztosan 'besírna
próbálgatják - ugyan csörög -e
a frissen kisült csöröge.

Tanulság -e versből szinte semmi:

de attól nem szabad eltekinteni,
nem az a lényeg, hogy csörög -e,
hanem, hogy finom-e a csöröge.

360 volt

Abban a kábelben 360 volt volt
mi vett rá, hogy benne keress
szép zenét mi elvarázsol
hogya engem rezege szeress?

S most utánad csak a magány,
s egyedüllét maradt az ágyban,
a lakásban meg áramhiány,
hát tényleg leesett az állam.

Az egész áramkör rezege-
bent elektronok milliárdja
mozog, kész rengeteg, özön,

s már olvadt is az ágykeret
így lett mámorunk rontója
megrázóan feszült közöny.

Hasmenés

A hastáncos nő arcán fátyol,
teste ez este esetlen,
szinte csak viháncol, nem táncol,
az összes sejtje sejtelem.

Mint amikor belülről fázol,
hiszen a mezed is meztelen,
mikor belül ásol úgy ázol,
ahogy fenn égen, egy fellegen,

ahogy össze pillanat szemcsék
állnak, időtlen térben hagynak
és már senkinek nem hiányzol -

esetlen hastáncossal az estéd
olyan, mint mikor a dalnok hallgat,
pedig csodásan énekelt máskor.

Oroszlánbéke

A szavannán tegnap nagy baj kerekedett,
a gazella és az oroszlán nagyon összeveszett.
Az oroszlán már amúgy is régóta firtatta,
honnan van a gazellának a szavannán firhangja.
És ha van is neki,
használni hogyan meri?
Amúgy is hallani, a hópárduccal kötne szövetséget
és már el is küldte a hegyekbe a gazella - követséget.
És azt is mondják, hogy a tigristől meg fegyvert kap,
mégpedig sok - sok veszélyes tigrisfogat.
És ha lesz neki
biztosan használni is meri.
Dirregett - durrogott az oroszlán,
s elindult a gazellához keresztül a szavannán.

Látja a gazella, hogy bajban a nyáj
csöpög az oroszlán pofáján a nyál.
Van nagymacskás tépőfoga neki
és használni is meri.
Lesz itt rend mindjárt és lesz tartós béke,
ahogy azt a szomszéd strucc már rég megénekelte.

Szaladt a gazella be az őserdőbe
fogadja gyorsan őt örökbe az őserdő népe.
Van hadseregük nekik
és használni is merik.

De az őserdő egyik majom lakója,
az bizony, az oroszlán erdei lakája,
elállta az utat a szavannától
puszta állati barátságból.
Bizony arca az van neki
és használni is meri.

ti lesztek a napi eleségem.
Naponta csak egyet eszem,
mert megtehetem.

Így hát a gazella az erdőszélre szorulva
szembe fordult a nagyvaddal, fogát
összeszorítva.
Kapálódzott kicsit, rugdosott egy párat
amíg az oroszlán rátett egy szájzárát.
A lelkét szegény így lehelte ki
mert volt neki.

Mától itten béke lesz, közölte a nyájjal
az oroszlán végtelen nyájassággal.
Béke lesz és ebben a békében

Horgászhaiku vers

Akkora halat
fogtam, hogy nem fért bele
ebbe a versbe.

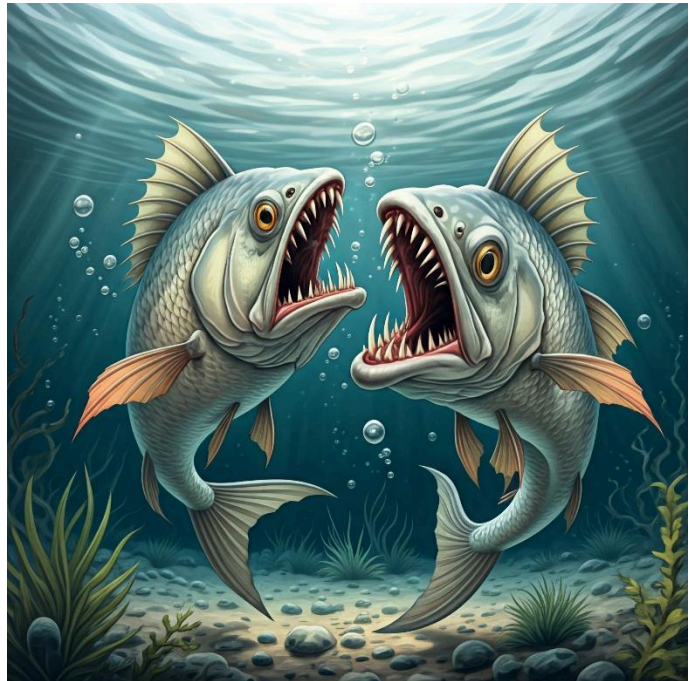
Irigyek is rám
a versíró horgászok
most országszerte.

Csak azt nem tudom
sajnos, hogy a halamra
vagy csak a versre.

Lóगतom lábam
a stégről, lóg a botom -
szákom hal nélkül.

Jani lábán hal:
ujja fogta csuka vagy
csuka fogta ujj

Horgász ujjá, mint
kukac, ázik a vízben,
halat csalogat.

Lóg vízbe a bot
pont lógnak a halak ott
orrot lógotok.

Vajon halat ma
majd fogok or not fogok?
orrot fogok?

Jegyzőkönyv 1926

Dsida Jenő rímeivel lejegyezte és közzé tette Erdey Nyomasek Bohó

Kemény János kastélyában "karácsony" -
a helikoni költők esküvést ülnek,
osztóznak a pejglin és a jó kalácson,
versekben szép magyar szavaknak örülnek.

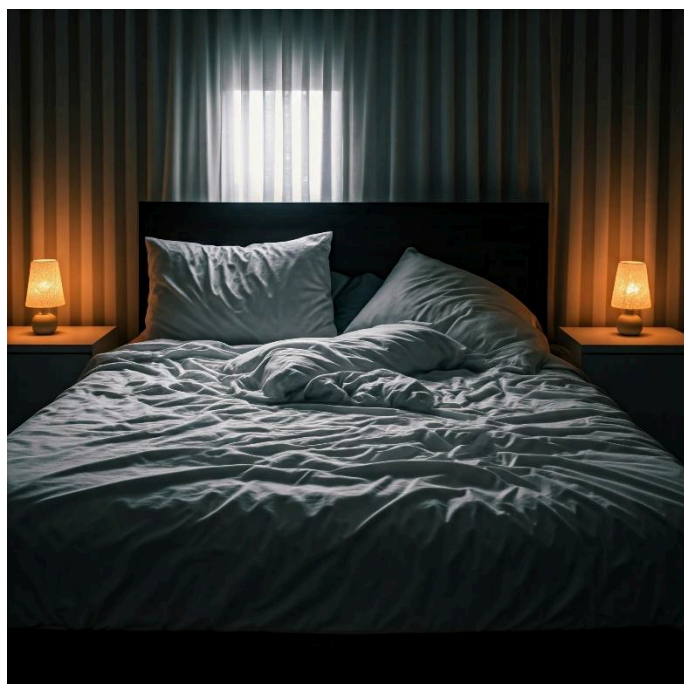
Áprili, Reményik is mindjárt jönnek,
gyűlik az asztalanál az írói nép,
Kós Károly, Bartalis jó nagyot köszönnek,
Marosvécs, a kastély nyári est csudaszép.

Azt gondolnád ilyenkor ott a szó drága,
és hogy bizony a szépség mindent átítat,
hogy felér az égig a mesefa ága,
s körülölel mindent magyaros áhitat.

Tudd meg hát akkor, íme az üzenet:
Erdélyben "liberális eszmény" született

Válóok

Nem jön és nem jön már hiába várom,
röhögve röffen rám rémes reggelem,
ma éjjel elkerült az édes álom,
s a férjemhez osont halkán, nesztelen.

Az ember ilyenkor, már későn eszmél,
minek mentem hozzá, az kész rejtelem,
azért az nem semmi ami belefér
hangskálába e horkolás tengeren!

Az első felvonást szuszogva játsszák,
előkészítve a második csörtét,
a hörgő morgó velőgyilkos lármát,
mint kakofón darab, hörög szerteszt,
agyamban metált játszó betonjárdák
zúzzák össze két kezem összes körmét.

Szonett ez (?) de kell írnom még egy kevest;
bosszúm jogos lesz, de szörnyű és hevest:
Ehet majd holnap szétszózott húslevest!

Szerelem a szárítókötélen

Na te aztán engem jól felteregettél,
száradhattam volna odalenn a földön,
nem kellett volna mindenem össze törjön
miközben a mosógépbe bele tettél.

Így most fölöttem a sirályok sírnak,
- adjál, adjál - kéregetésük oly kín,
mint tehervonat alatt, ha sikít a sín,
mint mikor rapperek szonettet írnak.

Zsinóron lógó lelkemben nincsen béke,
a szárítókötélbe kapaszkodni kell,
egy rossz csipeszen függő rab vagyok.

Legyen már ennek a lógásnak vége,
csontszáraz vagyok, hadd tűnjek innen el!
Igyak végre sört, különben kiszáradok!

Mesterszakács

Ó hát imígyen tűnnek hiú álmok -
megtűzdeltem fokhagymával dúsan,
szinte professzionálisnak látszott
ahogy a tepsiben ott állt felgyúltan.

Pont, mint délben egy reggeli áldás,
mit az eltűnő idő elragad
s érte már az utókor sem hálás,
nézve az égett, fekete szárnyakat.

Az égett fogás nem csak reggelét
teszi tönkre annak ki behódolt
s most beleiből bős csatazaj hangzik,
visszasírja még annak szép idejét
mikor gyomrában a gonosz nem kócolt,
mert nem evett meg szenesen semmit.

A cseh vitéz közlekedési eszközre vár Hortobágyon

Ezt már páncélban nem lehet kibírni,
ilyen hőségben várni a villamost,
mért nem tudták szépen ide kiírni,
hogy nem jön erre egy villamos se most,

se sosem, s nem azért, mert még csak vésik,
vagy azért mert puffog és nem nyikorog,

mert csak egy kicsit késik, a kiskésit,
hanem mert nem jár erre ilyen dolog.

Csak becsapott a Toldi a piszkos,
még egyszer, utoljára - minden ráz,
közlekedési mérnök volt az biztos,
számon csak egy szó van, de több az, mint száz!

Ha még egyszer meglátom lábon verem,
mert pusztán se busz se tramváj nem terem.

Török filmoffenzíva

A Farudról szóló filmbe belefárad
az ember, mint esős évszakba a domb;
felül csúszik a réteg, belül meg szárad
keményre, össze, mint egy acél ajtógomb.

Legszívesebben fejed köré a sálad
gondosan úgy tekernéd szemedre pont,
ahogy egyszer egy barátodtól láttad
ki jövendő menyasszonya mögé osont

és csókokból font élettexiliát,
hogy szerelme szemén örökre ott maradt
e vakságra ítélő, apró semmiség.

Ó Bár lehetnék inkább egy vak faág
vagy inkább egy eldobott süket kődarab -
taccsra tesz ennyi Isaura mennyiség.

Erdei demokrácia

Az erdőben összegyűlt egy új tanács:
bagoly, farkas, kígyó - mind éles elmék,
a békés egymás mellett élés elvét
alkotni, hozta a hírt a fakopács.
Hírben hozott reményeket.

Törvényt mi mindenkit egyformán megvéd,
mert ami most van az többé nem mehet-
korrupció, szabadrablás egyebek...
Testvériség, szabadság egyenlőség!
Tovább másként már nem lehet!

Hogy ezután mi történt már sejtethed
erdő szerte ment a nagy elhallgatás,

egyszerre csend lett, üres minden csapás -
s tisztán hallatszott, hogy a kígyó nevet.

Mert elég volt néhány év propaganda:
s az erdőben a törvényeket a kígyóbanda
hozta.

Trónfosztás

Tibor! Átvettük a hatalmat lazán,
s te csak ülsz a monitornál szóttalan
kedved elpárolgott augusztus haván
vagy a hangulatod lett sóttalan?

Lehet ez itt mindnyájunk tévedése,
hisz nincs a versekben semmi hatalom,
s mi csak józanságunk félretéve
mint múzsát így csókolunk homlokon.

Hatalmas zaj, csinnadratta
festékünk zöld karmazsin
kis csoportunk összehozta
pedig nincs is ilyen szín

Esküvésben összefogtunk odakint
Párizsban már állítják a versgilotint

Altamira-grafiti

Az őrző egész éjjel vigyázta a tüzet,
majd kivett belőle néhány szenes ágot,
s reggelre, hogy ebbe nagyon belefáradt,
rajzolni próbált, de hát nem volt mibe hisz nem volt még füzet.

Festeni a falra akkor sem volt szabad,

tettével tehát átlépett egy küszöböt,
de minden félelme azonnal elszökött
ahogy lerajzolta, hogy szalad a vad.

Futott a szarvas alig kapott levegőt,
- mögötte egy egész emberhorda loholt -
rohant, de nem érte el a messzi bokort;
éhes a törzs, nem engedhetik a menekülőt.

A másik meg nem született rajzán meg rakták volna a máglyát...

csak hát már akkor is volt jó sok kritikus:
- nem jó, rosszul ábrázolja a vágát
mondták - s amúgy is botladozik a ritmus;

- nekem kicsit sok a "monokromatizmus";
- bár a téma jó, a kidolgozás gyenge;
- az ecsetkezelést is tanulnia kéne;
- na ebből se lesz már művészetturizmus!

Űl hát némán az őrző és finoman mosolyog,
tudja, hogy rá az utókor emlékezni fog.
S valóban ha néha ma a grafitiket nézem
magamat egy őskori barlangban érzem.

P Győző választási kampányszonettje az avarokhoz

Tisztelt Tétetlen, itt a tétlenség a tét!
Hisz nincsen annál szebb, mikor tétlen a lét,
s egész Tétetlen ott pihen vízen s réten,
de nem ám szomjasan és bizony nem étlen!

Kit pedig a zavartalan avar zavar
nem is avar magyar, csak lakik Henyerén,
s hátul, mint mindig, megint ellenem kavarr,
nőjön annak kelés a munkás tenyerén!

Sose szavazz arra, ki munkában megnyúlt,
a tévéje bármit tebeléd sugárzott -
Tudod Te, mit Pihil mond nem hamis nihil.

Látom agyadban most az értelem kigyúlt,
- mondjuk nekem ez annyira nem hiányzott.
Szavazz rám, ha jót akarsz! A munka kinyír!

Hülye időjárás

Nyugi, majd novemberre a hőség
eltűnik, mint kristályból a kámfor,
mint látva merőből a vak merőség -
hidd el, ma még klíma elé láncol,

s a hőtérkép kikészít idegileg,
pörköltevéskor meg maga a pokol,
s néha az ember söre sem hideg -
télen vágyad lesz a meleg, ahol

teli lesz teával a forró pohár!
Amit a természet ma eltékozol,
hiányozni fog fagyisten előtt!

Az idő most olyan, mint a vörös homár,
mit a szakács citrommal meglocsol,
bezzeg télen üvegbe téve kéne
mint hóbefőtt.

Roszkocsmában

Itten kérem vizezik a tintát,
vastagon húzzák húsra a panírt!
Vajon honnan tanulták e mintát
s nem csal -e arcukra a csalás pírt?

Forgatom a húst, mint számban a rossz szót,
a köretet tán rizsnek gondolnánk...
de tussal veszítjük el ez ízasszót
ide michelin csillagot nem álmodnánk!

Kocsmáros, egy jó fine dining -ot mutass!

A nyelvem pár jó íznek örüljön,
s fizetek e szenvedésért neked.

Kocsmáros, egy korsó jó sört kutass!

A sok rossz íz abban elvegyüljön,
s nem gúnyolódom többet veled.

Pest szeretője

Pest szeretője vagyok, nagyon hív
kokott, mindegy busz, troli vagy villamos -
csak nyikorogjon kerekeknél az ív!
Nem baj, ha a négyes-hatos maszatos,

mindegy a kerület, az állomás!
Menjünk! Majd bámulok ki az ablakon -
vágym villamosa vad vallomás,
egy dedikált grafity a házfalon.

A hideg üveghez nyomom homlokom,
szenvedélyem zajban zúgva rám talált -
csak úgy jött, s most izzik, csörren, zörren;

így szerette Krúdy Budát gondolom -
így küzdi le szerelmünk a láthatárt!
Az se baj, ha megcsal a város útközben.

A sebészhez

Weöres Sándor tiszteletére

Boogi Bogi és Bádóg Ágbog
rejtjelekbe bele rejtezett
- alig látszok és mégis játszok -
így esett, hogy lesve meglesett

a lasszó fúvó fuvolaszó,
egy alak az ablak alatt lát,
eb ura volt, fakó,
kikiabálós, hallgatag rák,

közben a vörös lyuk vöröslik
mint egy rózsaszín szál rózsaszál.
Eredj, menj, engemet el! feledj! -

ha betorlik a lik, s letörlik
arcról a sugárzó holdsugár...
adok kést sebész - ne késlekedj!

Megcsalt férj bosszúja

A bánat olcsó toszkán borral elűzve -
a Cantina Do Mori-ban lehetsz egyedül,
mégis költőkkel, kik között lelkesülve
versenyt rímelve Casanova velem ül.

- Szépasszony házából menekülve élek
még most is hallom ura kiáltásait;
no de milyen lenne enélkül az élet
gyűlölném egy nyugodt élet kilátásait -

kiálltja, - óh mily szörnyű ez a gondolat:
ha már nem leszek képes szerelmet lennem
nem lesz boldogtalanságomra sem vigasz!

- Menekülnöd kell mondom - rám kacsint, marad
- a börtön vár terád - kellene felelnem,
legyint - a hírem ettől marad ugyanaz.

A Szahara homokján

(Kicsit túltolt, tiszteletlen vers Romhányi emlékére)

Két tétova teve topog tova
míg mellettük keresve ellebeg
egy hottentotta, hova tette na hova
a jeget mi nem kerget el felleget

sehova, Szaharából tova soha?
Homokon konokon perget perceket,
Vén Dóra, Andorra vándora
emelgeti őket, s nőket emleget;

hajdanán hajadonok hajhadán
aludt, ma meg hajdinán de nem rég -
ettől kész: kösz, ön pöszén köszön!

S mint ahány minta hány, az mindahány
csak emésztetlen kellék emlék
biz a szerzőt megölnöm volna örömöm.

Arany Jánosnál

Arany szókertjében enyészet tenyészett:

Madách új verse döntötte romba,
túlforralta Imre a jambikus mézet
ráadásul kéménnyel írt koromba!

Bosszankodott Arany - nahát így jártam,
metszé ketté Imre új versét hosszant,
de nem ám mint gyáva up -road', hanem bátran
verslovagként, akit a rossz szó (hosszan) bosszant.

Költő látsd ebből a tanulságot
arany minden szavam, de nem tűröm
hogy versed otrombán legyen goromba!

Ha varjúként látod a világot
feláll a hátamon a szűröm
mikor belekárogsz dalomba.

Az informatikus lázálma

Fenébe, pedig bekapcsolva a power,
és helyén az összes macro-, és micro chip!
Áll a gép fölött gondterhelten a főszer,
nézi az alaplapon kondenzátor tornyait.

Mégis állandóan összeomlik a rendszer,
ha nem lennék szaki hát magamba omlanék,
nincs hibafájl, nem elérhető a gyűjtött,
error, talán a RAM ennyire hulladék?

És hát nincs számítógép a bios nélkül,
drága bootsorrend nem lehet nélküled,
így nem áll fel még a hardware se végül,
és nem jelez vissza egy bippel - csak szünet,

van nincs semmi jel, ez így bizony nekem,
bithiányosan talányos szerelem.

Amikor megszülettem

Amikor megszülettem
felsírtam valamilyen
teljesen ismeretlen nyelven.

Még az orvos is lesett
míg fogta a fejemet
ez vajon milyen egy nyelv lehet?

Mindenki csak nézett
mint egy furcsa képet
nem tudták a sírásom egy képlet.

Kiabáltam na most már elég!
Értsétek már meg teringettét,
a Schrödinger képletét!

De csak néztek, s nem értették.

Részeges dala

Az én utam
girbegurba
egyenest visz
a kocsmába.

Borral utam
szegélyezve
jó pálesszel
megtetézve.

Isten hagyja
mér' ne tenné

azzá leszek
amilyenné.

Mit érdeklí
nem a dóga
mennyek mongya
a pokóba!

Mostohaként
bánik velem
olyan rútul
nem feledem.

Az én utam
girbegurba
a pokolba
megyek rajta.

Jön a pap is
együtt velem
hiszekegyem
elvedelem.

Jön a bíró
iszik velem
mondja az is
van kegyelem.

Jön az orvos
a tanító
sört a torkán
legurító,

Jön a postás
meg a boltos
a köténye
likőrfoltos,

Jön a nyánya
jön a néne
kovács meg a
felesége,

Jön az atya
meg a fia
meg az összes
atyafija

Jönnek a nők
a fonóból
piros arccal
a jó bortól.

Jön a egész
falu velem
jó nagy hely
a pokol verem.

A síromra
ráveretem
ki midenki
ivott velem.

Hadd lássa
az utókor
mire elég
a jó bor.

Vén Petőfi a birtokon

Mint vén Petőfi, Hetvenpusztán, borozgatva ünnepel,
gazdag környék vénségére, ennyit csak megérdemel!
Elfáradtan, megvénülve, ugyan mit is tehetne,
rozsdás múltja múzeumban, Ő is pont ott lehetne.

Ámde csak jobb kőgazdagon, jó bor mellett mulatni,
Sztrogonoffhoz, kaviárhoz, sztolicsnaját csókolni.
Európa rendszerváltás, amit hősök vezettek,
elzengett, ma már mindenki vetett ágyban halna meg.

Maradtak még mutatóba régi nyolcvannyolcasok,
ám ma már új módi dívik, hazafik a labancok.
Szívük szegény emberekért mára már nem reped meg,
csahos trollok vívnak értük, meg a fészbuk celebek.

Propagandát fulba nyomja "újságíró", "riporter"
ódát tolvaj gazdájuknak, kétnaponta mennek el.
A nép helyett, magyar nemzet hőseit így ünneplik:
filmre velük, akcióba Csák Norrisszal vetítik.

Mint vén Széchenyi, Hatvanpusztán, borozgatva ünnepel,
mindenkinek olyan kormányt, amelyet megérdemel,
gondolná, de nem gondolja, békül a nép sorsával,
megtúrt vendég a birtokon, pertuban az ispánnal.
Van már minden, demo is van, Parliment meg krácia
független a magyar kormány, meg az Akadémia.

Csak valami Kossuth féle, megyen mindig Brüsszelbe;
gazduram csak legyint rája: elment a józan esze -
egyesüljön Európa Unióba, Erdéllyel?
Csak lassacskán Kossuth uram, mi lesz így a pénzemmel?

Így telnek a hétköznapok ej nem csak lenn a pusztán,
egész ország morzsákat gyűjt márciusnak idusán.
Rozsdás kardunk rozsdás szegen, odakünn a fészkerben,
az elejtett falatokkal így maradunk életben.

Semmi nem az, minek látszik, nyíló virág meg bércek,
szabad sajtó, bíróságok, felelős miniszterek.
Közteherből milliárdos szedi le a pénzeket,
hej hőseink, talán jobb is hogy már rég elmentetek...

Elherdált rapp

(Kettőezerhuszonnégyben)

lelkem csendjében,
ott üvöltenek
gondolataim,
lám elherdáltam
legjobb ötleteim,
sokért nem sírok
már le sem írtam
veszteni valók
felejteni el
gyorsan, örömmel,
volt néhány mikért
az ördög pénzt kért,
most megszámolom
mire emlékszem,
összeadódva
lesznek emlékem,
sokkal közülük
mások fakítanak,
nekik fogtam ki
tóból a halat -

portfólióban
elférnek azért
olcsón vették meg,
egy köszönömért,
lehetőséggel
némelyik így élt,
mások haraptak
csak belőlük,
a tépőfogak
letépték róluk
mit maradandónak
ők gondoltak,
büszkeségem csak
hiúság persze,
kinek van mersze
tegyen ugyanígy
amíg a fejét
be nem törik.

(Krisztus után volt az év, ezerkilencszázkilencvenötödik)

dicsérd önmagad,
ne felejtsd soha,
nem retusált kép
nem juttat sehova,
ha hangod gyenge
még erősítőd
nyomhat wattokat,
ha van ott pedál
tekerj pedálokat

érvényesüléshez,
persze nem árt
ha megismered
a hatalmakat,
ha másként nem megy
majd ők felemelnek
de alád is nyúlnak,
örülj ha nincsenek
gondoltatod
amit lenyúlnak,
na haladjunk
kérem,
nincs itt semmi
látnivaló a
látogatóknak.

Bohócok védelmében

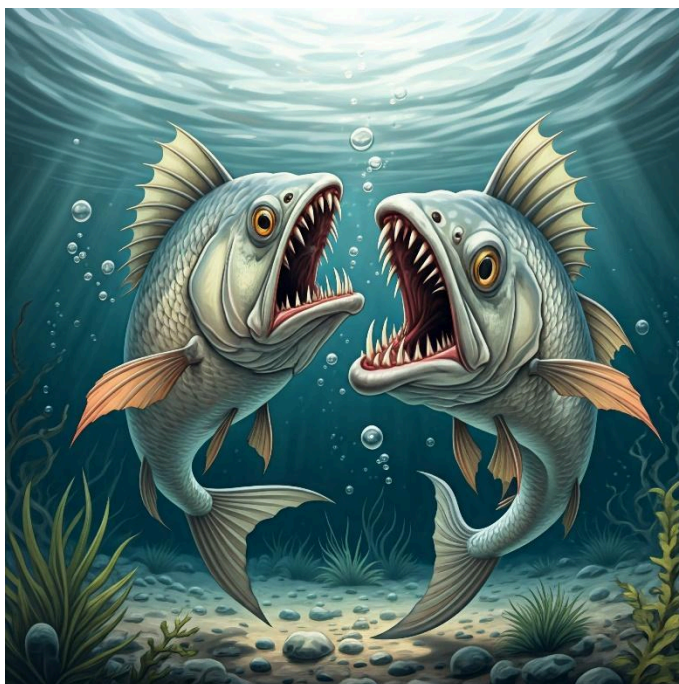
Sértésnek szánod
de nem az.
Bohócok nélkül például
nem lenne tavasz.
Az a sok bolond mag
hogyan ébred fel
még sötét reggel
hétkor?
Haragszol
amikor

bolond szél
incselkedik
hajaddal
miközben
májusi esőt hoz
mert megázol?
Te magad vagy a bohóc,
amikor ő lép te lépsz,
ha botlik te botlassz.
Sosem a bohócon nevensz
mindig saját magadon.

Víz alatti valóság

Csodálatos hangulatban
csónakázok önmagamban
fenn a vízen nyugalomban,
amiközben lenn alattam,
szavakkal leírhatatlan
háború dúl hangtalan.

Idefenn alkonyi varázs,
a víz, mint vérvörös parázs,
lenge szellőben szívóvadás,
de ott odalenn minden más -
hangzavar, halkáromkodás,
az egész egy hatalmas blamázs.

Evezőm a szelíd vízben
vigyázva lágyan merítem
fenn szerelem fogja kezem -
őrült veszekedés ott lenn
és menekül az értelem
mert ott a harc a lételem.

Hol hal a halnak farkasa,
pontyra vadászik a busa,
csöpp halat csócsál a csuka
s mi szemnek szép ingere a
kecses keszeg csak vacsora
soha ne merülj le oda!

Mert ami irónia idefenn
az halálos vicc odalenn,
s míg fenn a nyugalom honol
odalenn halálos veszély lohol
sose higgy a gonosz halaknak,
még a végén horogra akasztanak.

(Jan Kaczmarek nyomán)

Mátrix

Ablak mögül
hallgatom
mélázok a
dallamon,
béka brekkent
tücsök pirreg,
visszatért hát
a természet.
De a térre
ha kimész,
rád egy robot
béka néz,
a műfűben
tücsök nyaral
hangszóróból
jön ki a dal.
Éjjel eső
permetez
a csapot
robot nyitja meg,
hajnalban a
felkelet
brojler lámpa
nap helyett,
tévében
a bemondó

pótanyó vagy
pótapó
boldog itten
mindenki
csak a szemed
ne nyisd ki.
Lepattant rossz
bérházban,
kalitkákban
bárgyúltan,
adagolnak
álmokat
gépdoktorok
agyadnak.
S amíg te itt
átéled
az álmokat,
főnökeid
a pénzedből
a baleáron
nyaralnak.
Ilyen élet
mit a sors ad
támogasd
az oligarchád!

Néha lopva egymagamban

Néha lopva
tapsolom
magamat
még mozgat
a maradék
akarat
ha már
nem tapsol
más senki
írok ahogy
nekem tetszik
és ennyi.

Ne sírj
csótány
ne rinyáld
magadat
hát nem elég
neked a saját
akarat,
hogy megtapsold
magadat?

Na lépünk tovább
nincs itt látnivaló -
semmi

Ízléssel lóbálja
dorongját
a szerkesztő
zseni.

Hát kérlek
ez tényleg
nem objektív
de hát tudod
a művészet
szubjektív
nincsenek
érvek
nekem ez tetszik -
és ennyi.

Ne sírj
csótány
ne rinyáld
magadat
hát nem elég
neked a saját
akarat
hogyan leírd
szép szavakat?

Lépésben
haladok

előttem
trafic jam,
fura alakok
lemossák
a szemem
- mennyi lesz?
- hatszázötven
nem értem
miért sírnak
köröttem
ennyien.

Ne sírj
csótány
ne rinyáld
magadat
hát nem elég
neked a saját
akarat
hogy tisztéra
mosd az arcodat?

Mára csak
csúnya szavak
maradtak,
nincs az a
szabad akarat
kedves bíráló

ami szebbé tenné
a kigondolt
szavakat.

Ne sírj
csótány
ne rinyáld
magadat
hát nem elég
neked a saját
akarat
lesz, ahogy lesz
szard le
a pályázatokat!

Éljenek a lúzerek

Sütit sütök
réteset,
sütőporost
krémeset,
mégse eszi
senki meg,
éljenek a
lúzerek!

Lépések

Azt írja a mobilom, hogy
ebben az évben eddig
naponta hatezernégyszáz lépést tettem meg.
Pont ezernégyszázzal többet, mint tavaly.
A megtett távolságom hétszáznegyven kilométer.
A Parnasszus hegy magassága olyan két és fél ezer méter,
de csak 1600 méteres az emelkedő.
Szóval mintegy kétszáz harminc alkalommal járhattam volna meg.
És ahogy elnézem, talán egyszer, vagy kétszer sikerült.
Félig.
Vajon ha az istenek segítségét kérném?

Sörszonet

Teli a korsóm, szomjas a szám
gyöngyöző korsóm hús oldalán
botlik a napfény, táncol a fény
kezem már rajt a füle tövén.

Remeg a kép, a világ táncol,
nagyot fordul közel és távol,
sörhab fölött mily kékszín az ég
s milyen szép zöld a száraz vidék!

Ó te szép, copfos, szőke hajú lány
legyél ma nekem jeges fagyvulkán
mint egy hús menedék júliusi
nap, mikor megfullaszt a hóhullám,
s csak hőcserélő segít az átkán:
a hideg sörből meleg pisi.

Tele van

Tele a fiókja verseivel
kínálgatja, de senkinek se kell.
Hoz egy jó, erős szemeteszsákot
s gyorsan egy életet kikukáz ott.

Pedig micsoda szavak
a szív is beleszakad
mint fogad között a cafat
úgy akad el a szavad.

Mint pillanathegesztő
a harmadmásodpercet
úgy dolgozta össze ő
versekben a rossz rímeiket.

Versgyutacsok maradtak utána szerte-széten
zöldülő szövegmezői mondatszövegében.

Mint literacsatamezón, mondattankcsapdáiban
bizony otthagya foga fehérjét a szépirodalomban.

Verse bökfából faragott,
szinte az agyakba fagyott.

Kecsetlen, újszerűtlen verseiből ,
(most teljesen másra gondolok, arra, hogy nemverseket
írni modernitás, tele magvatlan gondolatokkal
JAJMAGYARUL -!- istenem, s te nem, nem...)

tanul

ifjú költők garmadája
hisz van azért némi bája.

Hiánya pótolhatatlan
vágyunk elolthatatlan
cseréje megoldhatatlan
bánatunk feloldhatatlan
sírunk utána
egy nagy, mély katlanban.

Hőguta

Nem nagy álom
egész nyáron
ülni egy hús szobában
kisgatyában.

Hőhullám

Hőségben a költő is megbolondul,
mikor erősek az éjjeli versek;
forgolódik a dal ágyában orvul
s agyában a sejtek beleremegnek.

Jambusok rugdalóznak összevissza
s a hőre kitágult verslábak soha
már előírt hosszuk nem nyerik vissza,
lekókad a szonettek orra, noha

a költő saját vérizzadságával
bőszen öntözi éjjeli virágát,
de hőhullám és líra összeágyal
s gyermekük a szabadvers a hétszázát!
ragokkal lövi a rímképleteket
művészkém hát tedd hűtőbe a fejed!

eEmber

eCipőben eLábam
eJárdán eLsétáltam
eFejemen eSapkám
ePólómon eReklám
eIngemről eGombom
eLugrott az eÚton

eNadrágon ecipzár
eZoknimon eLyuk kár
eNarfényben eÁrnyam
eEső jött eLáztam
eGéztetem eLázban
eLfekszem az eÁgyban
eSzemüveg eSzemenen
eArcomon eÉrtelem
eKosárban eSzemetem
eTermészet eVédelem
eUjjamon eGyűrű
eAgyamban eGyűgyű.

Terminátorzó

Eszem izom.
Eszem iszom.
Súlyt emelek.
Feleseket.

Életterem
kondér terem.
Kerékpárom
dínomdánom.

Futópadon
máglyahalom.
Aztat én ma
mind befalom.

Tegnap is volt
és ma is lesz,
súlymegtartó
sülthús-fitnessz.

Jól nézek ki
mondják páran,
kedvenceim
ők a pártban.

Főnök vagyok
cool-minátor,
az edzőm a
terminátor.

Semmi para
jó a sörhas,
egyáltalán
nem száralmas.

Edzek nyáron
edzek télen,
itt maradok,
fenn az élen.

Így adnak el
és elhiszed -
neked is izom
az eszed.

Átállítás

Nem mindegy neked,
hogy az estéd sötétebb,
vagy a reggeled?

A kutyám hólyagjának
mindegy,
előre vagy hátra
tekered
az órát.

Persze tudod, amit ma adnak
tavasszal visszaveszik.
Ha adnak, ha elvesznek
mindig te fizeted
az árát.

Jogos későn kelő vagy,
hajnalban még lyukas az agyad...

Én csak azt nem értem,
ha az óra állása változik
miért nem változik minden?

Feküdj hamarabb vagy később,
kelt fel hamarabb vagy később,
menj munkába hamarabb
vagy később
és így tovább.
Az életed nem az óra állásától lesz monoton.

Hepi Nyú Jír búmerék

a költő ab ovo korszerűtlen
néha persze halad a korról
egészen tiktokkorszerűen
pedig a kor mindig bosszút forral
a költőn aki haladna vele
literális szerelemes szavakkal
az élet csak nézi szájd ejje
a gyermekei ájped kidek
magányos lett bed rotting élete
azt hiszi kell a fiataloknak
de közben rettenet big pass
frendel velük de nem válaszolnak

szkippelik a prenkelt snasszt

lám ez is itt egy bip bop

flexel vele egy kripli

hájpolod és lájkolod

ez az egész nagyon krípi.

(érthetetlen kifejezések: literális; side eye; iPad kid; bed rotting; big pass; frendelni; op; flexelni; hájpolni; lájkolni; creepy)

Politikusi segítség

Politikus fejek a tévében

megint nyomják a soros dumát,

én meg itt a konyhában

harmadszorra tisztítom a fugát.

Röpködnek a vakító

szövegek

köröttem meg nő a tisztított

kövezet.

Felveszem a hangerőt,

nyomatja a tévé ezerrel,

estére, vagy hamarabb,

kész leszek az egésszel.

Egyszóval végre kiderült

mire jó ha egy politikus beszél,

gyorsabban tisztul a járólap

és a lapok között az él.

Szaharai szeherelem

Egyszer az arab Izide oázisában,
kiszáradási stádiumában
keresve, hogy a víz hova lett,
tikkadtra pilledt Kalam a lett.
Lett belőle Kalamajka
szürkére vált Kalam ajka.
Orvost ide izibe!
Kiabálta Izide.
Arra járt egy hottentotta,
tevéjét oda toppantotta,
rajta épp egy fibrillátor
kezelője Phoebe Bátor.
Aki nem szép amazon volt,
s nem övé volt az Amazon bolt,
nem szólt róla se dal se szerelmes óda,
szánalomból vette a totta magához otta.
Így tehát az amazon
defibrillált amazon.
Feléledt a száraz lett,
azonnal szerelmes lett.

Tanulság e versből ez az apró elem:
még a száraz pusztában is lehet szerelem.

Kazah mese

Egyszer egy koros kazah kán,
egy kozákot találván
kerek kertjében, nőjével
kacsintós találkán,
rettenet dühre gerjedt,
igaz, vérében amúgy is
komisz kumisz erjedt,
kardját kaftánja alá rejtve,
ki tudja hogyan oda keveredve,
a kozák mögé osont,
hogy majd onnan kozák vért ont.
Ámde kardja egy bokorba akadván,
megbotlott a koros kazah kán,
s kardja a kozák koponyája helyett,
kedves rózsza bokrán ejtett sebet.
Azóta, ha Kazahsztánban
rózsza nő egy kazah házban
tudja minden Kozák Pista
hogy a gazda pacifista.